

Înființarea fabulei

Alecu Donici

În palat la împărat,
Adevărul, gol din fire,
Fără veste au intrat.
La a lui aşa privire
Împăratul au strigat:
- Cine eşti? Cum îndrăzneşti,
Gol, aici, să te ivesti?
- Adevărul sunt.

- Ce vrei?
- Vreau să-ţi spun a mea părere:
Tu nicicum nu ai durere
Pentru pământenii tăi;
Cei mai mari te măgulesc
Şi norodul jefuiesc;
Legile îți sunt călcate...
- Ieşi afară! Ieşi afară!
Golule neruşinate!
Daţi-l uite jos pe scară!
Iată cum fu primit
Adevărul dezgolit;
El, oftând, se depărtără.
Dar a lui dorinţă bună
Un alt chip i-au arătat.
Adevărul mai pe urmă
Iar au mers la împărat,
Însă nu gol, ci-n veşmintă

Împrumutate la minte
Şi, cu aer de respect,
Au vorbit frumos, încet.
Împăratul, în mirare,
I-au dat toată ascultarea;
L-au pătruns, l-au înțeles,
Şi îndată au ales
Altri miniștri, altă curte,
Au făcut prefaceri multe,
Trebile au îndreptat
Ş-au fost binecuvântat.